

[Fogh Rasmussen]

glemmer, at selv med denne regerings økonomiske politik vil beskæftigelsen være uændret i 1983 i forhold til 1982. Hr. Camre beskylder regeringen for, at dens økonomiske politik vil føre til en lavere realløn, men hr. Camre glemmer, at det også ville have været tilfældet under en socialdemokratisk regering. Hr. Camre beskylder regeringen for, at dens økonomiske politik vil medføre en lavere økonomisk vækst i det danske samfund, men hr. Camre glemmer, at det også ville have været tilfældet selv med gennemførelsen af det socialdemokratiske septemberoplæg, og hr. Camre glemmer også, at regeringens økonomiske politik vil føre til en stigning i eksporten på 2½ pct. næste år.

Hr. Camre kaldte de økonomiske indgreb klassepolitiske, liberalistiske og kortsynede, og hr. Camre påstod, at regeringens økonomiske politik hvilede på den filosofi, at først skal man så grueligt meget ondt igennem, og så kommer man i paradiset – jeg tror, det var hr. Camres udtryk – men hr. Camre glemmer, at socialdemokratiet selv har en væsentlig del af ansvaret for, at det er kommet så vidt. Hvem er det, der har siddet på regeringsmagten i de mange år, hvor det danske samfund er blevet ført ud i denne situation? Det er socialdemokratiet. Hvem er det, der gennem alle disse mange år har forsømt at gribe ind, mens tid var? Det er socialdemokratiet.

Det forekommer os, at socialdemokratiet i opposition er på vild flugt fra det, partiet ville have været nødt til at gøre som regering, og for at dække over undladelsessynderne i den økonomiske politik prøver socialdemokratiet at lægge tågeslør ud ved at føre den politiske debat over på udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål, hvor socialdemokratiet kan markere sig i forhold til venstrefløjen i dansk politik. Det er måske forståeligt ud fra et snævert partitaktisk synspunkt, men det er ikke ansvarlig politik fra landets største parti.

En finanslov drejer sig jo i høj grad om økonomi og om tal, men bag tallene ligger også nogle holdninger. Dette års finanslov er udtryk for en holdningsændring på en lang række fundamentale områder i vort samfund. Den repræsenterer et kursskifte, en fornyelse af måden at betragte den offentlige sektor på.

Vi har i venstre den holdning, at den offentlige sektor er til for menneskenes skyld og kun skal have det omfang, som borgerne ønsker. Vi ønsker et opgør med de mekanismer, som automatisk udløser en selvforstærkende vækst i den offentlige sektor. Vi vil gøre op med den blinde tro på behandler- og institutionsamfundets velsignelser.

Der er tre hovedpunkter i en sådan fornyelse af den offentlige sektor. For det første decentralisering, for det andet omkostningsbevidsthed og for det tredje forenkling.

Venstre ønsker en decentralisering af den offentlige sektor. Den offentlige sektor skal omstilles til nye, mere fleksible løsninger af opgaverne. I stedet for en fortsat udbygning af sociale institutioner skal vi forny den sociale indsats med menneskenære og fleksible lokale løsninger. Det gælder børnepasning, hvor der kan sættes mere på dagpleje, det gælder fritidsforanstaltninger for børn og unge, hvor der kan sættes mere på fritidsordninger i skoler og i foreninger. Det gælder ældreomsorg, hvor der kan sættes mere på at beholde de ældre i deres hjem under betryggende omstændigheder.

Sådanne løsninger vil typisk være billigere end de traditionelle institutionsløsninger, men de tilgodeser samtidig behovet for menneskelig kontakt i det nære miljø. De er et bevis på, at besparelser godt kan forenes med bedre kvalitet.

Det andet punkt i fornyelsen af den offentlige sektor er omkostningsbevidsthed. Venstre ønsker en dynamisk og en levende offentlig sektor, der er i stand til løbende at tilpasse udbuddet til behovene, men det kræver netop omkostningsbevidsthed. Vi tror, at en række af de opgaver, som hidtil er blevet løst af det offentlige, kunne løses bedre og billigere af private firmaer og organisationer. Det bør være en hovedregel, at det offentlige udbyder bygge- og anlægsarbejder, reparationsopgaver osv. til private firmaer. Styringen af det offentlige egne virksomheder må moderniseres, så de bliver mere resultatorienterede. Til gengæld skal de have større frihed til at disponere forretningsmæssigt.

Endelig er det tredje punkt i fornyelsen af den offentlige sektor en gennemgribende forenkling af bekendtgørelser, cirkulærer og regler. Målet skal være at øge kommunernes og de enkelte offentlige forvaltningsfrihed. Vi skal beskære den eksisterende mængde af